

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 34.

WE ŚRODĘ DNIA 28. KWIEŃNIA 1802.

Z Wiednia d. 21. Kwietnia.

Dnia 18 t. m. w niedzielę wielkanocną Cesarstwo JJ., wraz z WW. Xięstwem Toskańskim, Arcy Xiętami i całym dworem znajdowali się na kazaniu i nabożeństwie w zamkowy kościele.

J. C. K. M. raczył mianować nadwornego konsyliarza Müller de Reichenstein, który w tym zaśczycie zatrudniał się górnictwem w Siedmiogrodzkim Xięstwie, aktualnym referującym konsyliarzem w nadwornej kamerze meniczo-górnicy, konsyliarza zaś górniczego Karola Wislgrill nadwornym konsyliarzem także, a koncepistę de Liedmann raczył na aktualnego wynieść sekretarza.

Z Palermo d. 12. Marca.

D. 8 t. m. otworzony został z wielką okazałością, w przytomności naszego Monarchy, parlament państwa, którego już kilka lat nie było. Około południa weszli do sali naczelnicy trzech stanów, to jest: duchownego biskup Cefalu, rycerskiego Xiążę Butera, a mieyskiego Xiążę Terremuzza. Wkrótce przybył Król z całym dworem, a usiadłszy na tronie, rozkazał Xięciu Valdina pisarzowi

koronnemu, aby kazał usiąść wszystkim grandom hiszpańskim pierwfzey klasy i kawalerom orderu S. Ferdynanda. Potem J. K. M. oddał mu pismo, które on ukłękawszy odebrał i w głos imieniem Monarchy przeczytał. (W przyzłej gazecie go donieliemy.) Po skończonym czytaniu, naczelnik duchowieństwa Vanni, zbliżył się do podnożka tronu i oświadczył J. K. Mci wdzięczność narodu za jego oycowską staranność, iako też wierność i przychylność do jego osoby. Król opuścił potem zgromadzenie, udając się do swych pokoiów. Parlament będzie codziennie odbywał swe posiedzenia, i roztrząsał podane sobie od Monarchy do naradzenia przedmioty.

Z Paryża d. 7. Kwietnia.

Dzienniki nasze zapewniają, że Rzeczka niemiecka w ogóle utraciła 3,958,531 mieszkańców, a 86,445,992 ryń. dochodu. To jest: Xiężta świeccy 3,865,531 mieszkańców, 66,168,792 ryń. dochodu; Xiężta duchowni 893,000 mieszkańców i 20,277,200 ryń. dochodu.

Gdy już Francya zawarła pokoy z Aa-

głą, filniew zapewne popierać będzie interes wynagrodzeń. Między innemi państwa biskupa Salzburskiego temu losowi podpadną: potrzeba zaś uważać, że ten duchowny Xże liczy 194,000 poddanych, a dochodu 968,751 ryń. i 49 kr..

Jeszcze d. 15 Lipca r. p. została pomiędzy rządem francuzkim i Papieżem w języku łacińskim zawarta, a dnia 10 Września wymieniona konkordata jest następującej osnowy: Pierwszy Konsul Rzepltey francuzkiej i J. S. Papież Pius VII. mianowali swoiemi pełnomocnikami: pierwszy Konsul oob. Jozefa Bonaparte, Cretet, radeow stanu i Bernier doktora teologii, i plebana w St. Laud w Angers, a J. S. kardynała Consalvi dyakona S. Agaty *ad Suburram* swego sekretarza, Jozefa Spina arcybiskupa korynckiego, prałata nadwornego J. S. i asystenta tronu papieżkiego, i oycy Castelli poradczego teologa J. S., którzy wymieniwszy swoje pełnomocnictwa zawarli następującą ugodę:

Rząd Rzepltey francuzkiej uznaie, że religia katolicką-apostolską i rzymsko-katolicka jest religią więkzszey części obywatelów francuzkich. J. S. rownie uznaie, że od wprowadzenia religii chrześciańskiej do Francyi, a szczególniej od uznania iey obrzędów ze strony konsulów Rzepltey, ta religia naywiękzszą światność otrzymowała i ieszcze otrzymule. Zatem dla dobra tey religii, i utrzymania wewnętrzney spokojności obiedwie strony zgodziły się na następujące artykuły:

Art. 1. Religia apostolsko i rzymsko-katolicka ma bydź we Francyi wolno wyznawana, i iey obrzędy będą publiczne, stosując się do urzędzeń policyi, które rząd francuzki dla publiczney spokojności potrzebnemi osądzi.

Art. 2. Stolica S. i rząd francuzki ustala

wspólnie nowy podział kościelnych dycezyi.

Art. 3. J. S. oświadczy tytularnym biskupom francuzkim, że z zupełną ufnością dla dobra pokoju i iedności spodziewa się od nich wszelkiego rodzaju offiary, a zatem i odstąpienia ich urzędów. Jeżeliby więc tego napomnienia w uczynieniu offiary dla dobra kościoła słuchać niechcieli (czego iednak J. S. nie spodziewa się) rząd francuzki przedsięwzięmie nowy podział dycezyow w następujący sposób:

Art. 4. Pierwszy konsul w przeciągu 3 miesięcy po ogłoszeniu buli papieżkiej nowe osoby do infu arcybiskupich i biskupich podług nowego podziału i opisu mianować będzie. J. S. wyda kanoniczny opis formalności we Francyi będących przed odmianą rządu.

Art. 5. Mianowanie na biskupstwa, które odtąd za wakujące uważają się, zostawione będzie pierwszemu konsulowi, który onych, podług podanych sobie od stolicy S. ustaw kanonicznych dopełni.

Art. 6. Biskupi przed objęciem mieysce swoich złożą w ręce konsula przysięgę wierności, która przed odmianą rządu w użyciu była, a to w następujących słowach: "Przysięgam i przyrzekam przed Bogiem na S. Ewangelią, zachować posłuszeństwo i wierność rządowi, który przez konstytucyą Rzepltey francuzkiej zaprowadzony został. Przyrzekam nie mieć żadnego porozumienia, nie znajdować się na żadney radzie, nie utrzymywać żadnych związków tak wewnątrz iako i zewnątrz, któreby spokojności publiczney zaszkodzić mogły. Jeżelibym zaś w moiey dycezyi lub gdzie indziej o iakiey znowie ku szkodzie narodu dowiedział się, tedy wiernie o tem rządowi doniosę.,,

Art. 7.) Duchowni 2go rzędu złożą też

samę przysięgę w ręce urzędników cywilnych, których rząd umocuje do tego.

Art. 8.) Następująca modlitwa ma kończyć obrzędy katolickiego kościoła we Francyi: "Panie zbaw Rzeplą Panie zbaw konsulow. *Domine salvam fac Rempublicam! Domine salvo facs consules.*

Art. 9. Biskupi zrobią nowy podział parafii w swoich okręgach, ale ten dopiero za pozwoleniem rządu wprowadzony będzie.

Art. 10. Biskupi mają mianować plebanow, ale ten wybor na takie tylko osoby ma padać, które rząd pochwali.

Art. 11. Biskupi mogą przy kościołach katedralnych mieć kapituły i seminarya dla swoich okręgów, rząd iednak nie będzie na to kosztów dostarczał.

Art. 12. Wszystkie nie sprzedane metropolitańskie, katedralne, i parafialne kościoły, które są potrzebne do obrzędów religii, będą biskupom wydane.

Art. 13.) J. S. oświadcza z miłości do pokoin, i dla szczęśliwego przywrocenia religii katolickiej, że ani on, ani jego następcy nie będą naruszać kupna dobr kościelnych i że te dobra w rękach kupcow lub ich następcow nieodmiennie zostawać mają.

Art. 14.) Rząd zabezpieczy biskupom i plebanom podług nowego rozrządzenia ustanowionym przyzwoite pensye.

Art. 15.) Rząd przedsięweźmie przyzwoite środki, ażeby katolicy, gdy ze chcą mogli czynić pobożne fundusze.

Art. 16.) J. S. Uznaie w pierwszym konsulu Rzepltey francuzkiej też same prawa i przywileie, których przeszły rząd francuzki w stolicy S. używał.

Art. 17.) Strony obiedwie zgodziły się, że w przypadku, gdyby kto z następców pierwszego konsula nie był katolikiem, na ow czas względem napomnianych w powyż-

szym artykule praw i przywileiow, tudzież względem mianowania biskupow nowy układ nastąpić powinien.

Ratyfikacye niniejszego traktatu będą w przeciagu 40 dni wymienione w Paryżu.— Dan w Paryżu d. 26 Messidor r. 9. (15 Lipca 1801.) — Podpisano.

Jozef Bonaparte.

Hercules kardynał Consalvi.

Cretet.

Jozef arcybiskup koryncki.

Bernier.

F. Karol Caselli.

Tu następują 4 oddziały 77miu tak zwanych organicznych artykułow, które ustanowią skład nowego katolickiego kościoła we Francyi, a które do konkordaty są przyłączone. Treść ich jest następująca:

"Zadna bulla, żadne breve, żaden akt rzymskiego dworu nie może być ogłaszany ani uskuteczniany bez pozwolenia rządu. Podobnie żaden legat papieżki pod jakim bądź imieniem, bez tegoż pozwolenia nie może swego urzędu sprawować. Żadne koncylium, żaden synod bez wyraźnego pozwolenia rządu nie będzie mógł się zgromadzać. Wszystkie duchowne obrzędy będą darmo odbywane, wyjąwszy ofiary, które nowem opisaniem urządzone zostaną. Obrządek katolicki będzie odprawiany pod zawiadownictwem arcybiskupow i biskupow. Wolno jest arcybiskupom i biskupom do swoich imion dodawać tytuł Obywatela (Citoyen) lub Pana (Monsieur). Ale wszystkie inne tytuły zabraniają się. Aby zostać biskupem potrzeba mieć lat 30 i być rodowitem Francuzem. Biskupi mianować będą plebanow, ale nie mogą ich installować dopoty, dopoki pierwszy konsul nie porwieczi ich mianowania. Nie mogą złożyć swoich urzędow, tylko za pozwoleniem pierwszego konsula. Corocznie powinni biskupi

radcy stanu opiekującemu się religiami, przesyłać listę osob uczących się w ich seminaryach, i do stanu duchownego wstępujących. Trudniący się dawaniami nauk w seminariach powinni podpisać oświadczenie, uczynione od duchowieństwa francuzkiego w roku 1682. Biskupi mają co rok obiecać część swoich diecezyow, a co 5 lat całe. Nie mogą święcić nikogo, któryby nie miał własnego dochodu przynajmniej 300 franków, i któryby 25 lat nie skończył. Zaden cudzoziemiec bez pozwolenia rządu nie może sprawować urzędu duchownego. We wszystkich kościołach katolickich we Francyi będzie tylko jedna liturgia i jeden katechizm. Zadne święto oprócz niedzieli nie może być bez pozwolenia rządu obchodzone. Wszyscy duchowni będą nosić stroj francuzki i kolor czarny. Biskupi mogą używać krzyża i pończoch fioletowych. Po miastach, gdzie są różne religie, żadna ceremonia zewnątrz kościoła katolickiego nie może się odbywać. (Ten artykuł ściąga się do procesyow, których wieśniakom nie można odmówić, ale po miastach miejsca mieć nie mogą) Każdy kościół tylko jedney wierze służyć będzie. Władze cywilne i militarne mają w kościołach miejsca honorowe. Biskup porozumie się z prefektem miejscowem, iak ma dzwonieniem zwoływać wiernych do służby Bożej. Bez pozwolenia policyi miejscowey nie będzie można dzwonić pod żadnym pozorem. Przy mszach są obowiązani plebanie modlić się za powodzenie Rzepltey i konsulow. Duchowne błogostawieństwo tym tylko parom będzie dawane, które okażą zaświadczenie cywilnego służbu. We wszystkich aktach kościelnych ma być używany kalendarz republikański (Calendrier d'Equinoxe) ale dni będą nosić imiona gregoryańskiego (Calendrier des Solstices) iako to: Poniedziałek, Wtorek i t. d. Niedziela będzie dniem

spoczynku dla urzędnikow publicznych. Będzie we Francyi 10 arcybiskupstw, a 50 biskupstw. Każdy okrąg sędziego pokoju będzie mieć przynajmniej jedną fatę. Rocznia pensya arcybiskupa będzie 15,000 a biskupa, 10,000 frankow. Plebanowie będą na 2 klasy podzieleni. Plebanie pierwfzey klasy mieć będą pensyi 1500 frankow, a plebanie 2giey klasy 1000. Jeżeli okoliczności wymagają będą, mogą gromady z własnych dochodow wyznaczyć swoim plebanom dodatkowe pensye. Rady departamentowe mają się postarać dla swoich arcybiskupow, biskupow, i plebanow o przyzwoite mieszkania. Nieprzedane pomieszkania i ogrody będą plebanom powroczone. Gdzie ich nie masz tam rady gminne postarają się dla nich o pomieszkania i ogrody. Fundusze na utrzymanie duchownych i kościołów mogą tylko być na dochodach pod rząd oddanych zabezpieczone. Kościoły na służbę Bożą będą wydane biskupom, gdzie kościoła niema, tam będzie na ten koniec przyzwoity budynek obrany. — Dzieścię arcybiskupstw są w Paryżu, Mechlinie, Besançon, Lionie, Aix, Tolozie, Bordeaux, Bourger, Tours, i Rouen. Pod arcybiskupem paryzkim będą biskupstwa: Troyer, Amiens, Soissons, Arras, Cambray, Versailles, Meaux, i Orleans. Pod mechlińskim biskupstwa: Namur, Dornick, Akwisgrau, Trewir, Gandawa, Leodyum, i Moguncya; pod besançonskim biskupstwa: Autun, Metz, Strasburg, Nancy, i Dijon; pod lionńskim biskupstwa: Mende, Grenoble, Valence, i Chambery; pod arcybiskupem Aix będą biskupstwa: Nizza, Avignon, Ajaccio, i Digne; pod tolozkim biskupstwa: Cakors, Montpellier; Carcassone, Agen, i Bayonne; pod bordeńskim biskupstwa: Poitiers, Rochelle, i Angouleme; pod arcybiskupem Bourges biskupstwa: Clermout, St. Flour, i Limoges; pod arcybiskupem Tours biskupstwa: Mous,

Angers, Nantes, Rennes, Vannes, St. Brieux, i Quimper; pod arcybiskupem Rouen biskupstwa: Contence, Bayeux, Secz, i Evreeux.

Organiczne ustawy obrządku protestanckiego, składają się z trzech oddziałów, w następującej treści.

" Nikt prócz Francuza nie może być duchownym. Kościoły protestanckie nie zależą od zagranicznej władzy. Kapłani będą się modlić za Rzpłtą i kunsulów. Żadne dzieło dogmatyczne, żadna formuła pod tytułem wyznania wiary nie może być bez pozwolenia rządu w naukach religijnych użyta. Kapłani kościołów konsyistoryjskich będą pensjonowani. Dobra do kościołów należące, będą narażone na koniec obroczone. W wstchodniej Francyi będą 2 seminarya wyznania ewangelickiego, i jedna akademia w Genewie wyznania reformowanego postanowione. Professorów do tych seminaryow. i akademii ten kunsul mianować będzie. Nikt nie może zostać kapłanem protestanckim we Francyi, kto się w tych seminaryach nie uczył. Kościoły wyznania genewskiego będą miały plebanów, konsyistoryjskie, i synody. Na 6000 dusz będzie kościół konsyistoryalny. Pięć kościołów konsyistoryalnych składają synod. Konsyistoryjski każdego kościoła składa się z plebana i najstarszych czyli świeckich notabliów z łona obywateli wybranych, którzy największy płacą podatek. Liczba ich będzie najmniejsza 6 największa 12. Kapłan wyznania genewskiego w ten czas może być złożony, gdy powody złożenia, będą podane rządowi i potwierdzone. Konsyistoryjski obiera plebana większością głosów. Wybor ten będzie podany do potwierdzenia pierwszemu kunsulowi przez radcę stanu opiekującego się religiami, a kapłan nie będzie mógł wprzód rozpocząć swego urzędu, dopóki nie złoży wręce prefekta miejscowego

przyjęci dla katolickich księży przepisany. Wszyscy dzisiejsi reformowani księża są tylko tymczasowi. Każdy synod składa się z plebana, i najstarszego z każdego kościoła. Synody zawiadują wszystkim, co się dotyczy służby bożej, nauki religijnej, i kierowania sprawami kościelnymi. Wszystkie uchwały będą podawane do potwierdzenia rządowi. Synody nie mogą się zgromadzać tylko za pozwoleniem rządu. Potrzeba wprzód uwiadomić radcę stanu opiekującego się religiami o materyach mających być roztrząsanymi na synodach. Synod ma się odprawiać w przytomności prefekta albo podprefekta i dłużej niż 6 dni trwać nie może. Kościoły ewangelickie będą miały plebanów, miejscowe konsyistoryjskie, inspektoraty, i konsyistoryjskie jeneralne. Plebanie i konsyistoryjskie miejscowe, będą tak urządzone jak i w wyznaniu genewskim. Pięć kościołów konsyistoryjskich składają okrąg inspektoratu. Inspektorat składa się z duchownego i najstarszego z każdego kościoła. Inspektorat tylko za pozwoleniem rządu zgromadzać się może, każdy inspektorat wybiera z łona swego 2 świeckich i jednego duchownego który będzie miał tytuł inspektora, i będzie dawał baczność na plebanów i porządek w kościołach. Będą 3 jeneralne konsyistoryjskie w Strazburgu na departamencie wyższego i niższego Renu, w Moguncyi na departamencie Saary, i Donersbergu i w Kolonii na departamencie Renu i Mozelli, i departamencie Roery. Każdy konsyistoryjski składa się z prezydenta świeckiego 2 inspektorów i 2 deputowanych od każdego inspektoratu. Prezydent, i obadwa inspektorowie będą mianowani od pierwszego kunsula. Konsyistoryjski tylko za pozwoleniem rządu zgromadzać się może w przytomności prefekta albo podprefekta; materye mające tam być roztrząsanymi będą w

przód podane do potwierdzenia radzcy stanu zawiadującego religiami. Zgromadzenie dłużey nad 6 dni trwać nie może.

Dnia 9. Kwietnia.

Nowe urządzenie kościoła francuzkiego już zamienione w ustawę. Dnia onegdajszego trybunał konkordatę z przyłączonemi artykułami 77 głosami przeciw 7, a w ciele prawodawczem 228 przeciw 21 przyjęta została. Gdy d. 5 t. m. konwencyą z Papieżem podano trybunałowi ten mianował kommissyą z 6 członków, między którymi znajdowali się Lucyan Bonaparte, i ob. Simeon, do przeyrzenia tey konitytucyi. Kommissyja d. 7 podała rapport. Ob. Simeon jako mówca w długiey mowie rozszerzał się nad pożytkiem konkordaty i nowych kościoła urzędów. "Mało na tem, rzekł ón zależy wolności, czy 7my albo 10ty dzień będzie święcony, ale dla ludzi szczególnych ważną jest rzeczą, aby niedziela była dniem odpoczynku. Wszak mimo tego wszyscy ją obchodzili Francuzi, a rząd nie mógł temu zapobiedz, aby oprócz dekady ieszcze niedziela nie była dniem proźniactwa. Zmniejszyłoby dochody biskupów, bo nie chcemy od nich przepychu ale dobrego przykładu. Oznaczone od zgromadzenia konstytucyynego pensye dla duchownych około 10 mill. franków wynosily. Ustanowimy tych pensyonowanych, a dodawszy 2,600,000, całe duchowieństwo swoje pensye mieć będzie. Niekosztnie to skarb i 15tęy części tego, co naród z odebranych dobr duchownych zyskał. Daley ob. Symeon zakończył mowę swoją w następujących wyrazach: "Katolicy, Protestanci, wy jesteście uczniami jednegoż chrześciaństwa, niektóre tylko i to mało znaczące różnią was artykuły, nie macie żadnych powodów przesładowania się albo nienawidzenia. Zarówno należycie do praw obywatelstwa; używacie więc zarówno i wolności

sumnienia, cieszcie się zarówno opieką i przywilejami obrzędów., — Gdy trybunał przyjął konkordatę, wysłano deputacyą z 3ch członków złożoną do ciała prawodawczego z oznaymieniem o przyjęciu. Lucyan Bonaparte był na iey czele. Okazał ón z żywością w mowie swoiey potrzebę religii, a nadewszystko chrześciaństwa które od tak dawnego czasu było religią Francuzów. Okazał potem, iak ateizm pod różnemi maskami od czasu zgromadzenia konstytucyynego tak straszliwe. nadał ustawy słuźbie Bożej i duchowieństwu, że dyrektoryat aczkolwiek tajemniey, rownie iednak srogo wołował religią na ów czas, gdy powszechną tolerancyą ogłaszał, z gwałtownością przymuszając lud do pracy lub spoczynku. Dzień 18sty Brumaira położył koniec rozruchom wandeyskim, i dał czas do układania konkordaty." Ciało prawodawcze przyjęło ją także.

Monitor dzisiejszy donosi że pierwszy konsul mianował arcybiskupem paryzkim obywatela Jana Chrzeciela Dubelloy.

Gdy w przeszłym roku zawarto konkordatę, kardynał Kaprara był mianowany legatem przy boku naszego w Chrystusie najukochańszego Syna Napoleona Bonaparte, pierwszego Konsula (*ad carissimum in Christo filium nostrum Napoleonem Bonaparte*) (takie są słowa bulli) i iemu zlecono mieć pieczę o potrzebach wiernych we Francyi i starać się o uskutecznienie konkordaty. Potem konsulowie wydali wyrok, że kardynał Kaprara może podług opisu konkordaty urząd legata sprawować stosując się do zwyczajow we Francyi zachowywanych. To jest: przysięga on i przyrzeka podług używaney formy stosować się do ustaw państwa i wolności kościoła gallikańskiego; żaden akt iego legacyi bez pozwolenia rządu nie będzie ogłaszany. Żadna osoba od niego delegowaną i upetnomocnioną byźć nie może. Ma trzymać pro-

tokuł swych czynności, a po skończeniu legacyi ten protokuł razem z pieczęcią w ręce duchownego radcy stanu złożyć. Po złożeniu legacyi nie może ani w kraiu ani zagranicą aktu względem gallikańskiego kościoła u skuteczniać. Kardynał Kaprara będzie teraz legatem papieżkim.

Po potwierdzeniu urzędzenia kościoła, mają wziąć pod rozwałę rozrządzenie skarbu.

Admirał Villaret został mianowany jenerałnym zawiadowcą Martyniki.

Zewsząd teraz przysyłają powińszowania Bonapartemu za pokoy amienski. Amiens między innemi wyraził: " Niech żyje Bonaparte, Zwycięzca Enropy w 30, a przywrócićiel pokoiu świata w 32 roku.

Już wzięto pod rozwałę wynadgodzenia w Niemczech, i wkrótce trzeba się ich skutku spodziewać. Pruski mają dostać Hildesheim, Paderborn, i Eichfeld, Bawarya: Bamberg i Würzburg, Elektor Koloński Monaster &c. &c.; Elektor Moguncki Fulde &c. &c. Trewirski Augsburg &c. W. Xiążę Toskański Salzburg, Passau, Berchtolsgaden &c. &c.

Minister wojny Berthier przysłał konsułow raport, w którym mówi: " Jenerał Leclerc do St. Domingo wylądował nie mając officyerow inżynierskich. Ob. Carnot tam przeznaczony nie jest w służbie Rzepltey. OOb. Quentin Beauvet, i Poligny już tam poptynęli &c. &c.

Z Hagi pod d. 13 Kwietnia prywatne listy donoszą, że półkownik artylleryi Matuzewicz od 2 lat w więzieniu siedzący, oczyściwszy się z czynionych mu zarzutow został uroczyście na wolność wypuszczony.

Dziennik Londyński z okoliczności podpisanego pokoiu mieści w sobie, co następuje: Zyskaliżemy albo stracili przez traktat ostatecznego pokoiu? Oto jest zagadka której

wypadek zatrudniałby może każdego przyjaciela swoiey oyczyzny, gdyby zaprzestanie wojny, po ośmioletnim klęsk i zwycięstw zarazem doświadczaniu, nie stało się bytło potrzebą, którą wszystkie klafsy narodu uczuły; gdyby powrot pokoiu nie miał przynieść handlowi, który stanowi bogactwo tego kraiu, dobrodziejstw ieżeli już nie tak wielkich, to przynajmniej pewniejszych i lepszych od tych, których używał wczaliej burzy rewolucyjney niszczącej iedną część Enropy, a drugiej blizkim upadkiem grożącej. Niniejsza negocyacja prowadzoną była z strony Francyi z wielką zręcznością, z strony Anglii z niemniejszą dzielnością. Lecz Francya w tym zdarzeniu nie miałaż nad innemi gabinetami tey samey wyższości którą iej w walkach waleczność iej woysk i talenta jenerałow zapewniały? W czasie gdy we wszystkich naszych portach czyniono woienne przygotowania, rząd Rzpltey francuzkiej zachował się względnie nas w poważney spokojności; gdy w Anglii po całym kraiu odgłos chwytania broni odbiiał się, rząd francuzki pracował nad odmianami wewnątrz kraiu swoiego. Wydzierał swoim sprzymierzeńcom bez przybierania nieprzyjacielskiej postawy, ofiary których upornie uczynić wzbranił się, a na swoim nieprzyjacielu zwycięzcy pod pozorem ofiar, nowe zezwolenia, zyskiwał. W tym iednak pokonaniu chwalebny jest dla nas, poświęcenie się ludu angielskiego dla utrzymania honoru narodowego; zgodne przychylenie się do głosu mądrego ministra całą iego posiadającego ufność, i gotowego więkzcie ieszcze znieść ofiary raczey, niżeli zezwolic na pokoy zbyt różny od tego iakiego się miał prawo spodziewać. Zdaie się że dwa artykuły przeciągnęły negocyacje, zapłacenie długów za ienców woiennych i wykonanie

artykułu punktów przedugodnych względem wyspy Malty.

" Dług niewolników iak zapewniają, dochodzi 2 mill. f. szt. (80 mill. zł. pol.) Małą to jest rzeczą dla tego kraiu, lecz zbyt wielką dla Rzpltey francuzkiej której skarb jest dotąd wnিকczemnym stanie. Im więcej Francyi zapłacenie tego długu może przykrości przynieść, tym więcej mniemano iż należy to przy nim obstawać, i tym więcej opierać się temu musiała Francya. Drugim dla naspowodem było trudność wymiany między dwiema narodami która nieprzeszła bydz szkodliwą dla nas od czasu iak pierwszy konsul poprawiając błąd dyrektoryat zawiesił posyłanie pieniędzy na utrzymywanie ieńców francuzkich w Anglii. Lecz dług ten Francyi nieozstatże znacznie zmniejszonym artykułem 2gim traktatu ostatecznego pokoiu. I żadney niepodpada wątpliwości aby artykułu tego zamiarem niebyło policzenie 8000 rossyyczków zabranych w niewolą w Hollandyi. Tym sposobem pierwszy konsul każe nam płacić kofzta swoiey wspaniałomyślności względem Pawła I. Imperatora rossyjskiego, i my wynadgrodziemy iak to mówi, *Morning Chronicle* wydatki uczynione na woyska przez które Bonaparte tego Monarchę oderwać od naszych interesłów, a nawet go przeciw nam uzbroić potrafił.

Co się tyczy Malty, chociaż uważają za ubezpieczenie tego kraiu z niesienie języków francuzkich, chociaż mówią że pierwszy konsul z zalem na to po pozwolił: my iednak nieiestedmy zdania tego. Możnafiż myśleć aby pierwszy konsul usiłował przywrocić we Francyi korporacją szlachecką przeciwną ustawom od lat 10 w pełney dzieiności będącym, i któraby bezwątpienia powiększyła nieukontentowanie republikanów. Jeżeli powód ten za mało ważny sądzą, coż mają do

odpowiedzenia na to, że trzebaby było powrocić znaczne dobra własne 240 kommanderyj będących przed rewolucją, a systema skarbu iakiego dotąd trzymał się rząd konsularny odrzuca wszelki gatunek powrocenia. Niedosyć jest mieć kawalerów, ale trzeba mieć i chleb na ich żywienie i pieniądze na otoczenie ich tą powagą, tym mimowolnym szacunkiem ludu, który iedynie blask i bogactwa ziednać mogą.

Jeżeli nasze obawy względem Malty zniknąć powinny, to iedynie z powodu nowey konstytucyi tey wyspy, ponieważ mieszkańcy tamteysi mocno wpływać będą do rządu, do którego bynajmniey przed tym nie należeli. Dzisiaj traktatem są uznani za neutralnych, iutro zrobią się niepodległemi. Dzisiaj przyymować będą nadarżających się kawalerów Bawarskich, Hiszpańskich, Włoskich, iutro gdy siły swoje poznają, wypędzą ich z wyspy i zamienią się na Rzpltą demokratyczną. Utworzenie języka maltańskiego utrzymywanego z dochodów gruntowych i handlowych tego małego kraiu, uwolnienie od wywiedzenia szlactwa dla zostania kawalerem tego języka; równość praw do godności i urzędów, tudzież wszystkich przywilejów dla tych nowo utworzonych kawalerów, posiadanie przynajmniey w połowie urzędów składających rząd przez mieszkańców tey wyspy, musi koniecznie ten wypadek iprowadzić. Lecz w tym przypadku Malta jest zabezpieczona ponieważ stodycz panowania podchlebiać nad to będzie nowym rządcom, aby zaniedbać mieli ubezpieczenia się woyskowego przeciw niespodziewanemu napadowi. Tym sposobem jeżeli Anglia z iedney obrony nieiakię zyskała zabezpieczenie względem Malty, z drugiej, Francya otrzymała dla tey wyspy takie urządzenie, które ją nie wątpliwie na Rzpltą demokratyczną zamieni. Mómient ten może bliższym jest niżeli mniemamy, ponieważ więcej niż podobną jest rzeczą, iż większa część exyściujących językom nie poydą za wezwaniem uczynionem sobie przez otraktat ostateczny. Duma Niemca liczącego 16 herbów dozwoiisz mu załadz obok prostego obywatela, mieć za współ ubiegającego się o urzędy nowego kawalera który nawet prostym nie będzie szlachcicem. Rządy nawet same niebędąz podbudzać tych wyobrażeń, gdy ie tym łatwiej po prowadzą do zniszczenia zakonu, którego ogromne bogactwa przedmiotem ambicyi wielu z nich często bywały.

GAZETY KRAKOWSKIEJ.

WE SRODĘ DNIA 28. KWIETNIA 1802.

Rys statystyczno i geograficzny Królestwa Pruskiego.

Królestwo pruskie bierze swoje imię od głównego kraju swego, ale dopiero na początku 18 wieku. zyskało tytuł królestwa, gdy elektor Fryderyk III. w roku 1701 włożył sobie na głowę koronę. Leży między 46 stopniem 50 minutą i 55 stopniem, 56 minutą szerokości północnej, a 20 stopniem 30 minutą i 42 stopniem 55 minutą długości wschodniej. Wielkość całego królestwa wynosi 5336 mil kwadratowych. Składa się z państw: 1) Królestwa Prus wschodnich, zachodnich, południowych, i nowych; 2) Xięstwa saskiego, hrabstwa Głaz, i Krakowskiego dystryktu; 3) Marchii brandenburskiej, czyli Xięstwa zgorzelskiego, hrabstwa Wernigerode i posiadłości Quedlimburskiej; 4) Xięstwa Pomeranii; 5) Xięstwa magdeburckiego z hrabstwem Mansfeld; 6) Xięstwa halbersztadzkiego i hrabstwa Hohenstein; 7) Xięstwa Mindenskiego; 8) hrabstwa rawensbergskiego; 9) hrabstw Teklenburg i Lingen; 10) hrabstwa Mark i posiadłości Werden; 11) Xięstwa Mörs; 12) Xięstwa Klivii; 13) Xięstwa Fryzyi wschodniej; 14) Xięstwa anspachskiego i bareyńskiego. Większa część krajów pruskich jest rozrzucana po Niemczech, zatem granice tego państwa są rozleglejsze niżeli wszystkich innych przy równej wielkości. Graniczące z niem mocarstwa pierwszego rzędu są od wschodu i południa Rosya i Austria, od zachodu Francya. Mocarstwa pomniejszych są, od północy Szwecya, od zachodu Rzpiła bawarska, a w Niemczech

od zachodu i południa Saxonia, Bawarya i t. d.

Klima. Różność położenia krajów pruskich sprawia różność klimatu, ogółem ma powietrze dosyć umiarkowane, jednak w Prusach, Pomeranii i Ślązku zimniejszy niżeli winnych. Po brzegach jest wilgotne. Wiatry panujące są zachodni, północnozachodni, północny, i wschodni, ale góry, lasy i t. d. odmieniają ich kierowność.

Wody. Dwa morza przypieraia do państw pruskich, to jest morze bałtyckie, i północne. Morze bałtyckie Pomeranią i Prusy więcej iak na 145 mil niemieckich, od zachodu ku wschodowi oblewa, i coraz bardziej od brzegów usuwa się, które są płytkie i bez skał. Ustęp i przybieranie morza mało się dają postrzegać, dno jego jest okryte iłem i piaskiem, kolor wody zielonawy, której funt zawiera w sobie blisko dwa łoty soli. Zatoki kuryyska przy Memlu, Frischhoff przy Pisslawie, i Stettyńskie wielka i mała są najsłynniejsze. — Morze północne które się Fryzyi wschodniej dotyka z wielką zatoką przy uściu Emfy zwaną Dollart. W tem morzu sol dowody ma się iak 1 do 30. Wylew morza dochodzi do 15 stóp paryzkich, i zaczyna się o kwadransie na pierwszą godzinę z południa. Brzegi tego morza są także płytkie i bez skał, ale pełne przepaści, między którymi znajdują się wybrzeża. Te brzegi są obwarowane przeciw wielkim wylewom tamami i słuzami, przez co przybywa wraz ziemi, która troskliwie jest uprawiana. — Znajduia się też i jeziora osobliwie w królestwie pru-

skim, gdzie ich blisko 500 liczą jako Spridingsee, Warsau, Niden, Angerburg, Leventin, Wisfitten, Drausen, Nargen, Gnese- rich, Duzas, Gopło, jezioro wygryyskie, Uker &c. &c. Niezbywa równie i na rzekach spławnych, które są Memel, Pregel, Wisła, Tange, Palfarin, Odra, Nilla, Warta, Notecz, Grabów, Elba, Wezer, Men, Inna, Sala, Bug, Ren &c. &c. — Nie które rzeki są połączone kanałami: z tych znaczniejszy są Friederichgraben, Johansburski łączący kilka jezior, Bromberg, Mülsruer, Finów, Plau, Rupin, i nowy Oderkanal. Nakoniec obfi- tują Prusy w cieplice czyli wody mineralne, *Siarczyste* znajdują się przy Landeku w hrab- stwie Glatzkim, *alkaliczne proste* hirszb- erskie ciepłe w Ślązku, Burgbernheimskie, Heil- bronskie w Bair i Anspach. *Alkaliczne skła- dane* w Tryman przy Altenburgu w Prusach wschodnich. *Ślone Alkaliczne żelazne* w Skarsinie, w Altwasser źródła kwaśne w Tunnhäuser, Charlottenbrunn, Reinerzer, Cudowie, Niederlangenau, Gollenau i tak zwane *Ślone studnie*, *Kwaśne studnie*, i *Studnie zbawienne* w hrabstwie Glatz, studnie zdrowia berlińskie, Heiligeborn przy Hali, morslebeńskie w magdeburckim, schwelmeń- skie w Marchii, i Sicherreit w Bareutskim. *Wody żelazne składowe* są przy Frankfurcie nad Odrą, w Biinde, Vloth, Holzhausen, Ravensberg i w Kliwii, nakoniec *wody żelazne proste* w Freienwald w Brandeburgii, w Flinsberg w Ślązku i Polzin w Pomeranii.

Ziemia. Gatunki ziemi w Prusiech są bardzo różne. Piaski rozciągają się po całych Prusiech wschodnich, większey części zachod- nych, i dystrykiec noteckim, w całej bran- deburgii nadgranicznych prowincyach Ślązka niższego, większey części Pomeranii, w o- kręgu Ziesar w Magdburgii, w części połud- niowej Rewensbergu i Lingen Fryzyi wscho- dniej i Bareutskiem. Tłusta gлина zajmnie większą część Prufs wyższe i niższe Ślązko w okolicach gorzystych, i po obu brzegach Odry; tudzież część biskupstw frankońskich. Rowata ziemia znajduje się gęsto po wszyst- kich miejscach zwłazcza w Pruslach, Pome- ranii, Mörs, Geldryi, Fryzyi wschodniej i po nabrzeżach rzek, w Magdeburckim i t. d.

Ogólnie w Pruslach znajduje się pomieszana ziemia bardzo płodna, i takie grunta ma wię- ksza część Prufs, niższa Pomerania wzdłuż brzegów, większa część magdeburckiego i halberstadtzkiego, Kliwii, Marchii, Teklenburg, brzegi Fryzyi i Anszpach. Jeżeli uważamy powierzchnią kraioy pruskich, co do icy nie- równości, tedy naywyższe góry znajdują- my w kraich graniczących z Czechami, ia- koto w Ślązku i Bareutskiem. Góry śląskie dla swoiey wysokości olbrzymiami nazwane mają wierchoły okryte śniegami: w ich ło- nie znajduje się granit, i t. d. poniektórych zaś miejscach kamień wapienny. W Ba- reutskiem wznosi się pasmo gór Fichtelgebirg zwane, gdzie kopią granit i inne kamienie. Kraie także Halberstadt, Hohenstein i Maus- feld są naieżone gorami, które się z Bareut- skiem łączą.

(Reszta potem.)

C E N A Z B O Z

Na targu w Krakowie d. 27. Kwietnia 1802.

Korzec Pszenicy	- - -	zł. pol. 26 do 28.
— Żyta	- - -	18 — 19.
— Jęczmienia	- - -	15 — 18.
— Owsa	- - -	14 — 15.
— Groch	- - -	18 — 19.
— Kafzy iagłaney	- - -	30 — 33.

W Wiedniu d. 17. Kwietnia.

Meca wynosząca 15 nazłych garcy:		
— Pszenicy	- - -	zł. pol. 14 do 23.
— Żyta	- - -	10 — 15.
— Jęczmienia	- - -	9 — 13.
— Owsa	- - -	7 — 10.

W Olumuncu d. 16. Kwietnia.

Meca Pszenicy	- - -	zł. pol. 20 do 21.
— Żyta	- - -	16 — 17.
— Jęczmienia	- - -	12 — 13.
— Owsa	- - -	6 — 8.
— Prosa	- - -	15½ — 16½.

W Gdańsku d. 10. Kwietnia.

Szefel czyli pół korca nazzego w monecie pruskiej:		
— Pszenica	- - -	zł. pol. 12 do 16½.
— Żyto	- - -	7½ — 9½.
— Jęczmień	- - -	6 — 7.
— Owies	- - -	4½ — 5.

D O N I E S I E N I A.

Dnia 26 Maia r. b. w kancelaryi C. K. Radtowskiey kameralney prefektury ogodzi- nie 9 z rana przez publiczną licytacją 45 sztuk spasných wołow podolskich, i 5 sztuk tu-

teyżo-kraiowego bydła najwięcej ofiarującemu za gotową zapłatę sprzedane zostaną. Ochochę kupna mający, zechcą się zwyż wspomnionego dnia i godziny w Radłowskię prefekturalney kancelaryi znajdować, i 10 procentowym zastawem (vadium) zaopatrzyć się. Punkta sprzedarzy przed zaczęciem licytacji w kraiowym ięzyku konkurrentom przeczytane zostaną.

Z Urzędu C. K. Dyrekcji Kameratney. W Niepołomicach
d. 30 Marca 1802.
Kromer.

Ponieważ w roku zeszłym w różnorodzaiowych ciągłych chorobach bardzo wielu iak naleywszy skutek przez soki z ziół wyciśnionych przeżemnie urządzone doświadczyli, i swoje z łrowie odzyskali. Przeto niżej wyrażony do dobra publiczney przywiązany za rzecz słuszną uznaie także w tym roku toż maiowe leczenie obwieścić, aby Prześwietna publicznosc do różności swych chorób, i przyczyn ich stosowne otrzymali tychże soków urzędzenia, tudzież sposób dyety, na końcu Kwietnia zapraszają mieszkańcy w pałacu Biskupim w Wisłney ulicy pod Nrem 271. W Krakowie.

Jan Cerner, medycyny doktor, i sztuki położniczey magister.

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Gallicyi Zachodney oznaymują tem Edyktem ŻOO. Macieiowi, Stanisławowi, Januszowi, Karolowi i Jozefowi Xiążętom Jabłonowski, że ŻO. Franciszek Xię Sapiecha, Karolina Soltykowa, Anna Polocka, Maryanna Puzynina i Emilia Żelska niemnię Stanisław Soltyk nabywca prawa od Xiecia Alexandra Sapiechy u Sądow tych w sprawie o sekwestracją prowentow dobr Wysokie i Zakrzew w summie 860 zł. pol. żalobę na nich podali i o pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga dopraszali się.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości, gdzie oni zostaną, lub czy wcale w Ces. Kr. krajach dziedzicznych znajduią się, im patrona tuteyszego Ur. Hakenschmida, z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowily, z którym proces ten podług ordynacyi sądowey rozpocznie się, i ukończony zostanie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się, ażeby wczasie przyzwoitym to jest: dnia 17) Maia roku bieżącego sami się stawili, albo jeżeli iakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestali, albo nakoniec innego patrona obrali, tego sądom tym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do obrony swey sprawy za nayskuteczniejszye osądzą, gdyż inaczey wszelką niedogodność z zaniedbania wynikającą podług opiewu C. K. praw samiby sobie przypisać byli winni.

Dan w Lublinie d. 4 Lutego 1802.

Golaszewski.
Brzozowski.
Purtscher.

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Lubelskich Galicji Zachodney.

Sahanek.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Gallicyi zachodney, oznaymują tym Edyktem Urodzonemu Franciszkowi Bielińskiemu, że starozakonny Józef Lewkowicz, u sądow tych w sprawie względem pretensyi z arendy propinacyi wsi Dys wynikający, żalobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga dopraszal się.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości, czy wcale w C. K. krajach znajduie się, temu patrona tuteyszego Urodzonego Moraczewskiego, z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowily, z którym proces ten podług ordynacyi sądowey rozpocznie się, i ukończony zostanie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby wczasie przyzwoitym to jest w dniach sam się stanął, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestali, albo nakoniec innego Patrona sobie obral, tego sądom tym wymienił, i podług przepisu, tych środków pra-

wa używał, które do obrony swej sprawy za najszybciej osądzi; gdyż inaczej wszelką niedogodność z zaniedbania wynikającą podług opiewu C. K. praw samby sobie przypisać był winien. Dan w Lublinie dnia 27 Stycznia 1802.

Gołaszewski.
Purtscher.
Gruszecki.

Z Rady Ces. Król. sądów szlacheckich Lubelskich
Galicyi zachodniej.
Dostenberg.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej oznajmiają tym Edyktem JOO. Xiążetom, Macieiwowi, Januszowi, Stanisławowi, Karolowi i Jozefowi Jabłonowskim, że JO. Xiąże Franciszek Sapiecha, Karolina Sołtykowa, Anna Potocka, Maryanna Puzynina, i Emilia Jelska, niemniej Stanisław Sołtyk prawa nabywca od Xcia Alexandra Sapiechy, u sądów tych, w sprawie o sekwestracją prowentów dobr Wysokiego i Zakrzew w summie 1054 zł. pol. 18 gr. c. s. c. żalobę na nich podali, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga dopraszali się.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie oni zostaną, lub czy wcale w C. K. krajach znajdą się im patrona tutejszego Hakenzmid z ich szkodą, i ich kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten podług ordynacyi sądowej rozpocznie się i ukończony zostanie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się, ażeby w czasie przyzwoitym to jest: na dzień 18, Maia r. b. o godzinie 9 rano sami się stawili, albo jeżeli jakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego patrona obrali tego sądom tym wymieni, i podług przepisu tych środków prawa używali; które do obrony swej sprawy za najszybciej osądzą, gdyż inaczej wszelką niedogodność z zaniedbania wynikającą, podług opisu C. K. praw, samiby sobie przypisać byli winni.

Dan w Lublinie dnia 4 Lutego 1802.

Gołaszewski.
Purtscher.
Münch.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Galicyi Zachodniej.
Sahanec.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej oznajmiają tym Edyktem Ur. Franciszkowi Młockiemu, że Ur. Wencesław Weissenkopf o eksekucją i detaxacją dóbr wsi Wólka Szlaska i części na Czarnowie i t. d. na satysfakcyą summy 7300 zł. pol. u sądów tych żalobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga dopraszali się.

Gdy zaś sądy te niemając wiadomości czyli on w C. K. krajach dziedzicznych znajdzie się temu patrona tutejszego Ur. Fiedorowicza, z jego szkodą i jego kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten podług ordynacyi rozpocznie się, i ukończony zostanie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym to jest na dzień 18 Maia 1802 sam się stawił, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego patrona obrali, tego sądom tym wymieni, i podług przepisów tych środków prawa używał, które do obrony swej sprawy za najszybciej osądzi, gdyż inaczej wszelką niedogodność z zaniedbania wynikającą, podług opiewu C. K. praw samby sobie przypisać był winien.

Dan w Lublinie dnia 17 Lutego 1802.

Gołaszewski.
Purtscher.
Münch.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachodniej
Dostenberg.

(Przy dzisiejszej Gazecie znajduje się drugi Dodatek.)

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W Krakowie dnia 28. Kwietnia 1802.

DONIESIENIA.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej Edyktem niniejszym publicznie wiadomo czynią: że dobra Sokolniki Suche do masy krydalney nieprzytomnego Jana Dunina należące w cyrkule Koneckim leżące po czwarty raz na sprzedaż przez licytacją publiczną dnia 9 Czerwca 1802 roku, na którym dniu dóbr tych sobie nabydź życzący o godzinie 9 zrana w C. K. sądach tutejszych znajdować się mają, w cenie szacunkowy 32,010 zł. ryń. wystawione będą; wolne zostawiając kupującym przyzrzenie sobie aktu detaxacyi i warunków sprzedaży w sądów tutejszych registraturze.

W Krakowie dnia 10. Lutego 1802.

Józef de Nikorowicz.

Józef de Cronenfels.

W. Roskoschny.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniej.
Elsner.

Z Strony Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa, w Galicyi zachodniej, niniejszym obwieszczeniem czyni się wiadomo, iż ponieważ P. Antoni Feistmantel do magistratu tutejszego Krakowskiego, przeciwko Antoniemu Koszie, w sprawie o zapłacenie 25 zł. ryń. żałobę podał, i o pomoc sądu ile tylko sprawiedliwość w tej mierze wymagać będzie, dopraszał się.

Gdy atoli magistrat pomieniony dla niewiadomego mieysca przemieszkiwania porwanego, czyli zgoła tegoż w C. K. dziedzicznych krajach niebytności, tutaj znajdującęgo się patrona P. Antoniego Kłosowskiego z jego szkoda i nakładem za obrońcę ustanowił, z którym też spor niniejszy (słownie do przepisanej na C. K. dziedziczne kraie sądowej ustawy) rozpocznie się, i ukończonym zostanie; przeto tenże tym celem niniejszemi napomina się, ażeby w dniu 9 Lipca b. r. o godzinie 10 ranney, tu w sądzie albo sam osobiście stawiał się, albo przeznaczonemu sobie obrońcy, jeżeli jakie mieć może do poparcia prawa swego służące dokumenta wcześniej przestał, albo wręcić innego sobie pełnomocnika i jakie sokolmięć bądź ustanowił, i sądowi tutejszemu oznaymił, takowych używając (względnie na przepisany porządek) prawnych środków, któreby mu się do tego w tej mierze obrony nawijęcy skutecznemi bydź zdawały. Albowiem w przeciwnym razie niepomysłne z jego ociągania się wypaść mogące skutki, sobie samemu przypisać będzie wzięt. Tak bowiem stanowią przepisane na C. K. dziedziczne kraie prawa

Dan w Krakowie dnia 2. Kwietnia 1802.

J. Gellmek.

W. Bartsch.

T. Krzyżanowski.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krak.
Hohn.

C. K.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej, stosownie do ustaw sądowych §. 624 części II. przywołują niniejszym P. Dominika Koblańskiego, dla nie wiadomości o miejscu mieszkania tegoż, ażeby on, iako syn niegdy Ignacego Koblańskiego, względem pozostałego majątku po zmarłym Xiędzu Józefie Koblańskim proboszczu Konskowolskim w cyrkule Józosowskim, którego stan wynosi zł. pol. 14652 gr. 15½, długi zaś czynią 4701 zł. pol. 20½ gr. w roku i sześciu tygodniach, oświadczenie swe względem przyjęcia lub zrzeczenia się dziedzictwa na przyzwoitym ślepowanym papierze podał, i niemniej prawa swej sukcesyi dowodami prawnymi dowiódł, gdyż inaczey rozrządzenie majątkiem z wiadomemi sukcesorami prawa swe okazującemi uskutecznione zostanie, on zaś, co się tyczy tej sukcesyi za zmarłego zważanym będzie. Dan w Lublinie d. 4. Grudnia 1801.

Wydźga.
Brożowski.
Gruszecki.

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Lubelskich.
Dostenberg.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej, uszyskim i każdemu z osobna, komu tylko o tym wiedzieć należy niniejszym wiadomo czynią, iż na żądanie deputacyi masy krydalney Jana Ostroroga, licytacya dóbr do krydy tegoż Jana Ostroroga należących, to jest połowy dóbr Pawłowice zwanych za 66,766 zł. pol. i Długiej Woli za 66,234 zł. pol. otaxowanych razem, połowy zaś dóbr Paprotni za 58,997 zł. pol. 10 gr. ocenionych z osobna pozwala się, i dla przedsięwzięcia w tutejszych C. K. szlach. sądach Lubelskich teyże licytacyi, termin na dzień 21 Czerwca 1802 ogodzenie gtey zrana ustanawia się, a to pod tymi warunkami, ażeby mający ochotę kupna któreykolwiek części dóbr, przed lub też na terminie licytacyi dziesiątą część ceny szacunkowey w zakład do depozytu sądowego złożył, nabywca zaś połowę summy przez licytacyą wypadtey w 14 dniach na rzecz masy depozytowi sądowemu wyliczył, względem zaś drugiey połowy za opłaceniem prowizyi i trzećmięścielnym wypowiedzeniem bezpieczenstwa zapisane przywiódł, albo też wreszcie z wierzycielami, którzy do tey summy odestani będą względem wyptacenia się ugodził. Oprócz tego wolno się zostawia mającym ochotę kupienia dzieła detaxacyi mających bydź licytowanych dóbr, dla powzięcia wiadomości o taxie w sądowej registraturze lub też przy samey licytacyi przyrzec.

Wydźga.
Brożowski.
Gruszecki.

Od C. K. Sądów Szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachodniej.
Dan w Lublinie dnia 16. Grudnia 1801.
Dostenberg.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej na prośbę tutejszego adwokata Tomasza Dederki, iako ustanowionego kuratora majątku po zmarłej Jmć Pannie Maryannie Frankowski pozostałego czynią wiadomo iż po szosty raz wszystkim i każdemu z osobna teyże zmarłej sukcesorom, o spadłym na nich dziedzictwie, a to na fundamentie §. 627 prawa cywilnego części II. z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu roku iednego i niedziel 6 sija deklaracyą względem odebrania dziedzictwa po rzeczoney Maryannie Frankowski pozostałego do tutejszych sądów podali, i z prawem dziedziczenia się wywiędli, gdyż inaczey po uplynionym nadaremnie dopiero ustanowionym terminie, dziedzictwo C. K. Fisku sowi przysądczonym zostanie

Golaśzewski.
Wrabek.
Gruszecki.

Przez C. K. Sądy Szlachec. Lubelskie Galicyi Zachod.
Dan w Lublinie 21. Stycznia 1802.
Sahaneck.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicy zachodniej, oznajmia tym Edyktem JOO. Maciejowi, Stanisławowi, Januszowi, Karolowi i Józefowi Xiążętom Jabłonowskim, że JO. Franciszek Xzę Sapieha, Karolina Sołtykowa, Anna Potocka, Maryanna Pużynina i Emilia

Emilia Jelska niemniej Stanisław Soltyk prawa nabywca od Alexandra Xięcia Sapiehy, u sądów tych w sprawie o sekwestracją Prowentów dóbr Wysokie, i Zakrzew na satysfakcją summy 4000 zł. pol. c. s. c. żalobę na nich podali i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga dopraszali się.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie oni zostają, lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajdują się, im patrona tutejszego Ur. Hakenzmidą z ich szkodą, i ich kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten podług ordynacji sądowej rozpoczną się i ukończony zostanie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się, a żeby w czasie przyzwoitym, to jest: na dzień 18 Maja r. b. o godzinie 9 rano sami się stawili, albo jeżeli iakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesniej przestali, albo nakoniec innego patrona obrali, tego sądom tym wymienili i podług przepisu tych środków prawa używali, które do obrony swej sprawy za najszybciej nieprzyjętą osądzą, gdyż inaczej wszelką niedogodność z zaniedbania wynikającą podług przepisu C. K. praw samiby sobie przypisać byli winni. Dan w Lublinie d. 4 Lutego 1802.

Gołaszewski.

Purtscher.

Friedenthal.

Z Rady C. K. Sądów szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachod.
Sahaneck.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej oznajmują tym Edyktem 700. Maciejowi, Stanisławowi, Januszowi, Karolowi i Józefowi Xiążętom Jabłonowskim:— że 30. Franciszek Xięga Sapieha, Karolina Soltykowa, Anna Potocka, Maryanna Puzyryna, i Emilia Jelska, niemniej Stanisław Soltyk prawa nabywca od Alexandra Xięcia Sapiehy, u sądów tych w sprawie o sekwestracją prowentów dóbr Wysokie i Zakrzew w summie 4000 zł. pol. i 360 zł. pol. c. s. c. żalobę na nich podali, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga dopraszali się.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie oni zostają, lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajdują się, im patrona tutejszego JP. Hakenzmidą, z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten podług ordynacji sądowej rozpoczną się i ukończony zostanie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się, a żeby w czasie przyzwoitym to jest na dzień 17 Maja r. b. godzinę 9 zrana sami się stawili, albo jeżeli iakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesniej przestali, albo nakoniec innego patrona obrali, tego sądom tym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do obrony swej sprawy za najszybciej osądzą, gdyż inaczej wszelką niedogodność z zaniedbania wynikającą podług opiewu C. K. praw samiby sobie przypisać byli winni.

Dan w Lublinie dnia 4. Lutego 1802.

Gołaszewski.

Brozowski.

Gruszecki.

Z Rady C. K. Sąd: Szlach: Lubel: Galicyi Zachodniej.
Sahaneck.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej oznajmują tym Edyktem 700. Maciejowi, Stanisławowi, Januszowi, Karolowi i Józefowi Xiążętom Jabłonowskim, że 30. Franciszek Xięga Sapieha, Karolina Soltykowa, Anna Potocka, Maryanna Puzyryna i Emilia Jelska, niemniej Stanisław Soltyk prawa nabywca od Alexandra Xięcia Sapiehy u sądów tych w sprawie o sekwestracją Prowentów dóbr Wysokie i Zakrzew w summach 245 zł. pol. i 11 gr. 189 zł. pol. 24 gr. 89 zł. pol. c. s. c. żalobę na nich podali, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga dopraszali się.

Gdy zaś sądy te, niemając wiadomości, gdzie oni zostają i czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajdują się, im patrona tutejszego Ur. Hakenzmidą z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten podług ordynacji sądowej rozpoczną się i ukończony zostanie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się, a żeby w czasie przyzwoitym to jest na dzień 19 Maja r. b. o godzinie 9 rano sami się stawili, albo jeżeli iakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesniej

przestali, albo nakoniec innego patrona obrali, tego sądom tym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do obrony swej sprawy za najsukuteczniejsze osądzą, gdyż inaczej wszelką niedogodność z zaniedbania wynikającą podług opiewu C. K. praw samiby sobie przypisać byli winni.

Dan w Lublinie dnia 4. Lutego 1802.

Gołaszewski.

Purtscher.

Gruszecki.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Lubelskich Gal. Zachod.

Sahaneck.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Gallicyi zachodniej oznaymują tym Edyktem JOO. Macieiówi, Januszowi, Stanisławowi, Karolowi, i Józefowi Xiążętom Jabłonowskim, że JO. Franciszek Xięże Sapięha, Karolina Soltykowa, Anna Potocka, Maryanna Pużyńska i Emilia Jęlska, niemniej Stanisław Soltyk prawa nabywca od Alexandra Xięcia Sapięhy, u sądów tych w sprawie o sekwestrację Prowentów dóbr Wysokie i Zakrzew w summie 2056 zł. pol. 16 gro. c. s. c. żatobę na nich podali, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga dopraszali się.

Gdy zaś sądy te niemając wiadomości gdzie oni zostają lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajduie się, im patrona tutejszego JP. Hakenszmida, z ich szkodą, i ich kosztem zastępcą postanowity, z którym proces ten podług ordynacyi sądowej rozpocznie się i ukończony zostanie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się, ażeby w czasie przyzwoitym to jest: dnia 19 Maia r. b. o godzinie 9 rano sami się stawili, albo jeżeli takie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestali, albo nakoniec innego patrona obrali, tego sądom tym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do obrony swej sprawy za najsukuteczniejsze osądzą, gdyż inaczej wszelką niedogodność z zaniedbania wynikającą, podług opiewu C. K. praw samiby sobie przypisać byli winni. Dan w Lublinie dnia 4. Lutego 1802.

Gołaszewski.

Wydzga.

Gruszecki.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachod.

Dostenberg.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie, Gallicyi zachodniej oznaymują tym Edyktem JOO. Macieiówi, Stanisławowi, Januszowi, Karolowi i Józefowi Xiążętom Jabłonowskim, że JO. Franciszek Xięże Sapięha, Karolina Soltykowa, Anna Potocka, Maryanna Pużyńska, i Emilia Jęlska, niemniej Stanisław Soltyk prawa nabywca od Alexandra Xięcia Sapięhy, u sądów tych, w sprawie o sekwestrację Prowentów dóbr Wysokie i Zakrzew w summie 426 zł. pol. c. s. c. żatobę na nich podali, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga dopraszali się.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości, gdzie oni zostają lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajdują się, im patrona tutejszego JP. Hakenszmida z ich szkodą, i ich kosztem zastępcą postanowity, z którym proces ten podług ordynacyi sądowej rozpocznie się i ukończony zostanie, oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się, ażeby w czasie przyzwoitym, to jest: na dzień 18 Maia r. b. o godzinie 9 rano sami się stawili, albo jeżeli takie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestali, albo nakoniec innego patrona obrali, i tego sądom tym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do obrony swej sprawy za najsukuteczniejsze osądzą, gdyż inaczej wszelką niedogodność z zaniedbania wynikającą podług opiewu C. K. praw, samiby sobie przypisać byli winni. Dan w Lublinie dnia 4. Lutego 1802.

Gołaszewski.

Brożowski.

Purtscher.

Z Rady C. K. Sądów Szlach. Lubelskich Galicyi Zachod.

Dostenberg.

C. K.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej, wwiadomią niniejszym Edyktem wszystkich i każdego z osobna, komu tylko o tym wiedzieć należy, iż dobra Koden z przyległościami w cyrkułe Bielskim leżące w części do masy kryształnej Kazimierza Xcia Sapiehy należące na fundamentie umowy pomiędzy wierzycielami w trzyletnią arendową posesyją wypuszczone będą i że koncem przedsięwzięcia publicznej licytacji termin na dzień 21 Czerwca r. b. o godzinie 9tej zrana ustanawia się. Dla czego wszyscy arendowania chęć mający, koncem osiągnięcia teyże dzierżawy na dniu i godzinie ustanowionej w tuteyszych C. K. sądach stawić się mają z tym dodatkiem, iż obszerniejszey wiadomości o warunkach przez wierzycielow na tę dzierżawę ustanowionych w sądowej registraturze zasiągnąć wolno im się zostawia.

Gołaszewski.

Wydzga.

Weinling.

Przez C. K. sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej.
Dan w Lublinie dnia 8 Marca 1802.

Sahaneck.

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej, oznaymują tym Edyktem JOO. Maciełowi, Stanisławowi, Januszowi, Karolowi i Jozefowi Xiążętom Jabłonowskim, że JO. Franciszek Xię Sapiecha, Karolina Sołtykowa, Anna Potocka, Maryanna Puzynina i Emilia Jelska, niemniej Stanisław Sołtyk prawa nabywca od Alexandra Xcia Sapiechy, u sądow w sprawie o sekwestracją procentow dobr Wysokie i Zakrzew w summie 3779 zł. pol. 6 gr. c. s. c. żałobę na nich podali, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga dopraszali się.

Gdy zaś Sądy te, niemając wiadomości, gdzie oni zostają lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajdują się, im patrona tuteyszego Ur. Hakenszmida, z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowili, z którym process ten podług ordynacyi sądowej rozpocznie się, i ukończony zostanie; oni przeto Edyktem niniejszym tym koncem upominają się, ażeby w czasie przyzwoitym, to jest na dzień 12 Maia r. b. o godzinie 9 rano sami się stawili, albo jeżeli takie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestali, albo nakoniec innego patrona obruli, i tego sądom tym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do obrony swej sprawy za nayskuteczniejsze osądzą; gdyż inaczej wszelką niedogodność, z zaniedbania wynikającą, podług opiewu Ces. Krol praw samiby sobie przypisać byli winni. — Dan w Lublinie d. 4 Lútego 1802 roku.

Gołaszewski.

Purtscher.

Munih.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachodniej.
Sahaneck.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej oznaymują tym Edyktem JOO. Maciełowi, Januszowi, Stanisławi, Karolowi i Jozefowi Xiążętom Jabłonowskim, że JO. Franciszek Xię Sapiecha, Karolina Sołtykowa, Anna Potocka, Maryanna Puzynina, Emilia Jelska, niemniej Stanisław Sołtyk prawa nabywca od Xcia Alexandra Sapiechy u sądow tych w sprawie o sekwestracją procentow na dobrach Wysokie i Zakrzew w summie 708 zł. pol. c. s. c. żałobę na nich podali, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga dopraszali się.

Gdy zaś Sądy te, nie mając wiadomości gdzie oni zostają, lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajdują się, im patrona tuteyszego Ur. Hakenszmida, z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowili, z którym process ten podług ordynacyi sądowej rozpocznie się i ukończony zostanie; oni przeto Edyktem niniejszym tym koncem upominają się: ażeby w czasie przyzwoitym, to jest: na dzień 19 Maia r. b. o godzinie 9 rano sami się stawili, albo jeżeli takie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestali, albo nakoniec innego patrona obrali, tego sądom tym wymienili i podług przepisu tych środków prawa używali, które do obrony swej sprawy za nayskuteczniejszy osądzą; gdyż inaczej wszelką niedogodność z zanied-

zaniedbania wynikająca podług opiewu C. K. praw, samiby sobie, przypisać byli winni. Dan W Lublinie d. 4. Lutego 1802.

Gołaszewski.
Purtscher.
Friedenthal.

Z Rady C. K. sądu szlacheckiego Lubelski: Galicyi Zaczepoy
Sahanek.

Magistrat Miasta Kazimierza przy Krakowie publiczności donosi, że na rekwizycją Prześwieczonego C. K. Magistratu Krakowskiego iako równie sądu wezwowego i handlowego pod dniem 8 miesiąca Stycznia r. b. do Aru. 7421 wydaną, i tu przestaną. Licytacja publiczna różnych rzeczy iako to: stolarszczyzny, obrazow, materyałów drewnianych, bednarszczyzny, siodlarszczyzny, bryczki, stołkow, kanapy, żelaziwa, miedzianych naczyń do browaru i gorzelnii służących właściwych Pana Jakoba Woycikiewicza prawem pokonanego na zadosyć uczynienie summy 3000 zł. pol. dla W. Benedykta Kubockiego prawem pokonywającego dnia 17 miesiąca Maja r. b. o godzinie 9. ranney w tutejszym ratuszu odprawiać się będzie. Życzący nabycia sobie mają się w miejscu i czasie oznaczonym stawić, a nabywający dającemu na sztuki sprzedane zostaną. Dan na sessyi Magistratu Miasta Kazimierza dnia 9 Kwietnia 1802 roku.

Jan Dobrzanski, prezes.
Jan Nep. Wistocki.
M. Maczeński.

Z Rady Magistratu Miasta Kazimierza.
Adam Ekielski, syndyk.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa przez ten Edykt podaje do powszechney wiadomości, iż na ządanie Kazimierza Drelinkiewicza rzeczy ruchome po śmierci Apolonii Drelinkiewiczowej pozostałe, iako to w sukniach, muslinach, sprzętach domowych stolarszczyźnie, pościeli, cynie, szkłe, żelazie, drogich rzeczach, mosiądzu i innych dnia 10 Maja r. b. o godzinie 10 ranney poczynając za gotowe pieniądze więcej dającemu w kamienicy na ulicy Grodzkiej pod Nrem 22 stojącej sprzedawane będą. — Ktoby sobie więc z pomienionych rzeczy co nabydź życzył, ma się na miejscu i czasie wyżej oznaczonym znajdować. — Dan 1 Kwietnia 1802.

J. Gellinek.
W. Bartsch.

Tomasz Krzyżanowski.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.
Kozłowski.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodney, wszystkim, którym o tem wiedzieć należy, Edyktem niniejszym publicznie wiadomo czynią: że dobra Strzałkow w cyrkule Radomskim leżące, do massy kródalney Konstantego Jankewskiego należące, w summie 214,938 zł. pol. oszacowane dnia 26 Czerwca 1802 roku po trzeci raz na sprzedaż przez licytację publiczną wystawione będą.

Wszyscy zatem dobr rzeczonych kupnem sobie nabywaj życzący mają się na dniu wyznaczonym o godzinie 9 zrana w C. K. sądach tutejszych do licytacji stawić; ktoby tym wolno się zastawić akt detaxacyi i warunki sprzedaży tych dobr w sądowej registraturze przejrzeć sobie.

Zaraz m b wierzyście na dobrach tych bezpieczeństwo mający upominają się tym Edyktem: ażeby nie oczekując osobnego wezwania dopilnowali się w prawach swoich, i niech wiedzą: że ci, którzy się w przeciągu terminu wyżej oznaczonego niezgłoszą, ani przeciwko kupującemu te dobra, ani też do dobr samych żadnego inż w cęcy prawa mieć nie będą; ale satysfakcyi swojej iedynie z szacunku dobr sprzedanych, albo z innego majątku poszukiwać będą musieli. W Krakowie dnia 16 Marca 1802.

Jozef de Nikorowicz.
Jozef de Cronenfels.

Chrastianński.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Galicyi Zachodney.
Slaupenski.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznajmiają tym Edyktom Teodozyi Turski: że Kunegunda Turska u sądów tych: — o wypłacanie coroczne summy 200 zł. ryń. tak za przeszłe lata iako i na przyszłość — żatobę na nie podatu, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga prosita.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie ona zostaje lub czy wcale w C. K. Państwach dziedzicznych znajduje się, oneżte adwokata tutejszego Stanisława Zaprzeckiego z ioy szkoda i iey kosztem zastępcą postanowily, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocznio się, i ukończony będzie; ona przeto Edyktom niniejszym tym końcem upomina się zroby dnia 30 Czerwca r. b. o godzinie 9 rana sama stanęła, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestała, albo nakoniec innego sobie patrona obrata tego sądom tutejszym wymieniła, i podług przepisu tych środków prawa używała, które do swey obrony za nayskuteczniejsze osadzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samaby sobie podług opiewu C. K. Praw przypisać winna była.

Jożef de Nikorowicz.

Jożef de Kronenfels.

W. Roskoschny.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniej.

W Krakowie d. 17 Marca 1782. roku.

Elsner.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmiają tym Edyktom Panu Janowi Zakrzewskiemu: że Pan Jakob Pareński iako cessayharusz i donataryusz Michała Mozoty u sądów tych — o naznaczenie sekwestracji dobr Zawadki na satysfakcyę summy 5000 zł. pol. z prowizyą i kosztem prawnym — żatobę na niego podat, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosit.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie on zostaje, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduje się, onemuz Panu Janowi Zakrzewskiemu adwokata tutejszego Jana Wolickiego, z iego szkoda i iego kosztem zastępcą postanowily, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocznio się i ukończony będzie; on przeto Edyktom niniejszym tym końcem upomina się, ażeby dnia 9 Czerwca r. b. sam stanął, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrat, tego sądom tutejszym wymienił i podług przepisu tych środków prawa używał, które do obrony tzy sprawy za nayskuteczniejsze osadzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samaby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać był winien.

Jożef de Nikorowicz.

Jożef de Kronenfels.

W. Roskoschny.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Galicyi Zachodniej.

W Krakowie d. 17. Lutego 1802 roku.

Elsner.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej wszystkim, którym o tem wiedziedzieć należy, Edyktom niniejszym publicznie wiadomo czynią: że dobra Mnin do massy s. p. Adama Rakowskiego należące, na zaspokoicenie summy 3333 czcz. złto. z prowizyami przez Jożefa Rakowskiego wywindykowaney a przez tegoż Maryannie z Walcuskich Rakowski ustąpioncy — przez licytacyę publiczną za cenę szacunkową 35993 ryń. 33½ kr. sprzedawane będą.

Kiokolwiek więc dobr tych kupnem sobie nabydź zyczy, ma się dnia 9 Czerwca r. b. w C. K. sądach tutejszych znajdować, wolno wszystkim zostawiając akt detazacyi i warunki licytacyi w sądowej registraturze przyezrzeć sobie.

Nakoniec i wierzyciele na dobrach ubespieczeni tym Edyktom wzywają się: ażeby w dopilnowaniu praw swoich z pretensyami swemi do dnta licytacyi zgłosili się; gdyż inaczey ani do kupującego czyli obeymującego te dobra, ani też do dobr samych żadnego

wię.

więcey prawa mieć nie będą, ale swey satysfakcyi iedynie z ceny szacunkowey lub innego majątku dłużnika swego poszukiwać będą musieli. — W Krakowie d. 24 Lutego 1802.

Jozef de Nikorowicz.

Jozef de Cronenfels.

Chrastiański.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krakowskich Galicyi zachodniej.
Slaupenski.

Z strony Magistratu C. K. Stołecznoy Miasta Krakowa Galicyi zachodniej ninieyszym obwieszczeniem czyni się wiadomo, iż P. Tomasz de Albrecht do Magistratu tuteyszego przeciwko Mikotajowi Glixellemu o zapłacenie złt. 200 złt. bę podał, i o pomoc sądu, iż tylko sprawiedliwość wymagać będzie, dopraszt się.

Gdy atoli Magistrat tuteyszy z racyi niewiadomego mieysca mieszkania pozwanego, czyli raczej wcale w C. K. dziedzicznych krajach niebytności tego, temuż urzędowego kuratora w osobie tu zostającego patrona Pana Karola Kregozyka z tego skłoda, i nakładem ustanowił, z którym też stosownie do przepisu ustawy sądowey pomienionej sprawa odprawiać się będzie i ukończoną zostanie. Przeto tenże ninieyszymi, tym końcem napomina się, ażeby w dniu 25 Czerwca b. r. o godzinie 10 ranney, albo sam osobiscie stawił się, albo danemu sobie kuratorowi (iaktę mieć może dokumenta) wczesnie przestął, albo nakoniec innego sobie pełnomocnika ustanowił, i sądowi tu tayszemu oznoycił, zgoda aby takowych (stosownie do przepisane go porządku) prawa srodkow używał, któreby mu się do swoiey w tay mierze obrony naywięcey skutocz czyni bydź zdawały, bowiem w przeciwnym razie nie pomyslać skutki z tego, czego nie się wypadke, sobie samemu przypisać będzie winien. Tak bowiem opiewają przepisan o dla C. K. dziedzicznych kraiuw Prawa. — Dan w Krakowie d. 19 Marca 1802.

W słabości Jaśnie Wielmożnego Prezesa.

M. Wohlmann.

Krzyżanowski.

Łodziński.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecz: Krakowa.
Hohn.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej Edyktem ninieyszym publicznie wiadomo czynia: że na żądanie Rocha i Ignacego Grabkowskich, tudzież Justyny z Dąbskich Grabkowskiej, małoletnich po s. p. Felixio Grabkowskim pozostałych dzieci matki i opiekunki, publiczna licytacya dobr Dąbia z przyległościami Barycz Pana Ignacego Bystrzanowskiego dziedzicznych w cyrkułe Kieleckim łączących sądownie w summie 9654 złt. ryń. 40½ str. oszacowanych, na zaspołnienie resztuiącyey summy 13.865 złt. pol. z prowizyą i kosztem prawnym, iest pozwolona, i że do odprawienia takowey licytacyi termin pierwszy na dzień 26 Czerwca r. b. iest przezna czony.

Wszyscy zatym dobr tych kupnem sobie nabydź zyczący wzywają się: ażeby na dnia rzezonym o godzinie 9 zrana w C. K. sądach tuteyszych stawali.

Wolno wreszcie iest każdemu, komu na tem zależy, warunki sprzedaży tychże dobr i akt detaxacyi w sądowey registraturze przeyrzeć sobie.

Zarazem i wierzyciele na dobrach tych ubezpieczeni upominają się: ażeby nie oczekując osobnego wzwania dopilnowali się w prawach swoich, i niech wiedzą: że oi, którzy w wyznaczonym terminie nie zgłoszą się, ani przeciw kupującemu czyli obeymującemu te dobra, ani też do dobr samych żadnego iuż prawa mieć nie będą, ale satysfakcyi swoiey iedynie z summy za szacunek dobr wypadkcy lub z innego majątku dłużnika swego poszukiwać będą musieli. — Dan w Krakowie d. 17 Lutego 1802.

Jozef de Nikorowicz.

Jozef de Cronenfels.

Chrastiański.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krakowskich Galicyi zachodniej.